

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bergman Eduard, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bergman Eduard împotriva lui Stan Marian cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Bergman Eduard și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 19 februarie 2014, Bergman Eduard a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Stan Marian cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul Bergman Eduard a indicat că la 11 iunie 2010 i-a transmis lui Marian Stan suma de 3000 euro, iar Marian Stan s-a obligat să îndeplinească în decursul unei luni lucrările de documentare ale proiectului de edificare al nivelului de mansardă la blocul locativ din str. Alecu Russo 8/1 mun. Chișinău. În cazul neexecutării obligațiilor asumate pîrîtul s-a obligat să restituie suma menționată. În acest sens a fost întocmită o recipisă semnată personal de către Marian Stan.

Declară reclamantul că, la 12 martie 2011 Primăria mun. Chișinău a eliberat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 169i/11 în urma cererii adresate de către Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău și SRL „Vitruvius” cu privire la edificarea nivelului de mansardă la blocul locativ situat pe str Alecu Russo 8/1 mun. Chișinău.

Menționează că la 20 iunie 2011 Primăria mun. Chișinău a eliberat autorizația de construcție nr. 461 ca urmare a cererii adresate de către Direcția Generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului mun. Chișinău și SRL „Vitruvius” cu privire la edificarea nivelului de mansardă la blocul locativ din str. Alecu Russo 8/1 mun. Chișinău.

Sușține reclamantul că, la 15 septembrie 2011 Inspecția de Stat în Construcții a înaintat prescripția nr. 001090 cu privire la sistarea valabilității certificatului de urbanism nr. 169i/11 din 12 martie 2011 și autorizației de construcție nr. 461 din 20 iunie 2011 ce țin de proiectarea nivelului de mansardă la blocul de locuit din str. Alecu Russo 8/1 mun. Chișinău, motivînd că nu sunt suficiente acorduri la construcția blocului mansardei din partea cetățenilor-locatari de la ultimul nivel al blocului de locuit din str. Alecu Russo 8/1.

Indică că SRL „Vitruvius” a contestat prescripția Inspecției de Stat în Construcții nr. 001090 din 15 septembrie 2011 pe cale judiciară. Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012 acțiunea a fost respinsă, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2013 hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012 a fost menținută.

Afirmă că, pîrîtul Stan Marian nu și-a îndeplinit obligațiile asumate cu bună-credință neexecutînd lucrările de documentare ale proiectului de edificare al nivelului de mansardă la blocul locativ din str. Alecu Russo 8/1 mun. Chișinău în modul corespunzător.

Cere Bergman Eduard încasarea sumei de 3000 euro din contul lui Stan Marian în beneficiul său pentru neexecutarea obligațiilor asumate prin recipisă.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016, a fost respins apelul declarat de Bergman Eduard cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2015.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au argumentat soluția prin prisma termenului de prescripție și anume în cazul în care obligațiunile asumate de Marian Stan nu ar fi fost îndeplinite, termenul de adresare în judecată ar fi curs de la 11 iulie 2010 și ar fi expirat la 11 iulie 2013, în consecință constatînd că Eduard Bergman s-a adresat cu acțiune la 19 februarie 2014, respectiv termenul de prescripție extinctivă a fost depășit cu mai mult de 7 luni.

La 07 iulie 2016, Bergman Eduard a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Bergman Eduard a invocat că instanțele ierarhic inferioare ilegal au respins acțiunea ca fiind tardivă, întrucît termenul de prescripție a început să curgă la 19 iunie 2013 cînd hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012 privind respingerea acțiunii împotriva Inspecției de Stat în Construcții a rămas irevocabilă, dată la care recurentul a aflat despre faptul că dreptul său a fost lezat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 13 mai 2016 (f.d. 97) și recepționată la 19 mai 2016 (f.d. 102).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Bergman Eduard se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 05 august 2016, în adresa intimatului Stan Marian a fost expediată copia recursului declarat de către Bergman Eduard cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 02 septembrie 2016, intimatul Marian Stan a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Bergman Eduard cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că instanța de apel just a ajuns la concluzia că nu sunt temeiuri de restituire a sumei de 3000 euro, având în vedere că documentația necesară executării lucrărilor de construcție a fost eliberată de către autoritățile publice competente și lucrările de construcție puteau fi demarate, iar intimatul nu a primit din partea lui Eduard Bergman sau SC „Vitruvius” SRL careva pretenții referitoare la calitatea lucrărilor executate.

Mai susține intimatul că atât instanța de fond cât și cea de apel au constatat corect că termenul de prescripție extensivă a expirat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bergman Eduard este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bergman Eduard nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca motiv al admisibilității recursului argumentul lui Bergman Eduard precum că termenul de prescripție în cazul dat începe a curge de la 19 iunie 2013, din momentul în care hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012 a rămas irevocabilă, dată la care recurentul a aflat despre faptul că dreptul lui a fost lezat.

Or, conform prevederilor art. 272 alin. (1) și (2) Cod Civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Dacă legea prevede altfel, prescripția începe să curgă de la data când obligația devine exigibilă.

Astfel, în baza recipisei din 11 iunie 2010, Marian Stan urma să îndeplinească obligațiunile asumate în termen de o lună – pînă la 11 iulie 2010. Respectiv, în cazul neîndeplinirii acestor obligațiuni în termenul indicat, termenul de adresare cu acțiune în instanța de judecată ar fi curs de la 11 iulie 2010 și ar fi expirat la 11 iulie 2013.

Prezenta cerere de chemare în judecată a fost depusă la data de 19 februarie 2014, respectiv termenul de prescripție extinctivă a fost depășit cu mai mult de 7 luni. Acel fapt, că numai la 15 septembrie 2011 când Inspecția de Stat în Construcții a sistat valabilitatea certificatului de urbanism nr. 169i/11 din 12 martie 2011 și autorizației de construcție nr. 461 din 20 iunie 2011 a aflat despre numărul insuficient de acorduri din partea locatarilor la construcția mansardei și s-a convins despre aceasta la 19 iunie 2013 când a rămas definitivă hotărârea Curții de Apel din 02 octombrie 2012, nu confirmă încadrarea recurentului-reclamant în termenul de prescripție prevăzut de art. 267 Cod Civil, deoarece conform art. 272 Cod Civil termenul de prescripție începe să curgă din momentul când reclamantul trebuia să afle despre aceasta, adică la 11 iulie 2010 – termen limită de îndeplinire a obligațiilor.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bergman Eduard ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Bergman Eduard se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic